

**Опарничавость** с. ж. упрямство: Той са ядосалъ за жадноста и опарничавость-та на рибарь-тъ и са рѣшилъ да не кунува. *Л. Д. 1875 р. 160.*

**Опасенъ** пр. опасный. **Опасность** с. ж. опасность. *Б. М.*

**Опасъ** с. м. поясъ (*син.* поясъ): На опасътъ ми висяхъ единъ триопъ и една брадвица. *РС 90.* Антерия препасана съ пѣстаръ опасъ. *Зк. 27.*

**Опасъ** м. св. **Опасвамъ** **Опасямъ** м. дл. потравлю (*лугъ, ниву*), поѣмъ, поѣдаю: Сѣка челядь преноси чадърѣтъ си отъ едно мѣсто на друго, слѣдъ като потреби плодетѣ и упасе трѣвѣтъ (*quand elle a consumé les fruits et épuisé les pâturages*) на онуй мѣсто дѣто бѣ са расположила. *Т. 139.* Азъ имамъ нива пшеница. Научилъ са е млади бикъ, Дохожда та я опася. *З. 223. и въ перен. см.* Брада порасла и ума опасла. *Ч. 131.*

**Опатѣ** са м. св. *возер.* вылуплюсь изъ лица, выведусь, (*объ утятахъ*): Хубавъ ли съмъ бабо?—Хубавъ си дѣдо!—Като пате опатено.—Като прасе опциано. *Ч. 237.*

**Опаченъ** пр. превратный: Една опачна политика бѣше причината да са отдѣли Новий-тъ—Свѣтъ отъ майчина-та земя. *Л. Д. 1876 р. 176.*

**Опачина** с. ж. превратность, злость, порокъ: Злины и всякакви опачины като: неумѣреность, инать, отмѣщеніе, злоба и др. *т. Л. Д. 1871 р. 173.*

**Опачиность** с. ж. злобность: Вы малко познавате опачиността както и предпазливостъта хорска (*die Bosheit*). *Э. Г. 74.*

**Опачъ** са м. св. **Опачавамъ** са м. дл. заупрямлюсь, упрямлюсь. *Ц.*

**Опашатъ** пр. хвостатый. **Опашата звѣзда**—комета: Освѣнь звѣзды-ты, вые навѣрно сте видвали и опашаты звѣзды. *Л. Д. 1872 р. 106.*

**Опашата лъжѣ** явная ложь: То е лъжа упашата. *Гп. 230.*

**Опашка** с. ж. **Опашче** **Опашчица** ум. 1) хвостъ: Дан' те варзамъ бързу коню за опашка. *М. 1.* Чевли-те ти тропа'е, Како мѣска потковка, Гайтан-отъ ти дзунеше как' отъ мѣска опашка. *М. 595.* Кученцата си въртѣха упашкѣтъ. *Х. I, 52.* Съ въвождане нарѣчи—цивилизация-тъ, коѣ-то смы захванали отъ опашкѣ-тъ, у насъ ся губятъ полегка легка много народны обычаи. *Л. Д. 1869 р. 229.* 2) ръкоятка, ручка: А вѣячки лупати см' по-тънки и съ подългы упашкы отъ обичны лупаты, и подплатени на върха нарынвала съ утъпчено плоско желязо. *Пк. 59.* 3) черешокъ (*луста*), ножка (*плода*): Всѣка крушка отъ опашкѣ-тъ си ся дръжи. *Ч. 137.* Бѣли и мерзливи цвѣтки на кафейното дърво стоятъ на кѣси опашчици при корѣните на листата по пѣколко заедно. *З. 172.* 4) охвостье: Зърно дѣлѣтъ Бл-гаря на двѣ, на „чело“ и „упашкѣ“. Чело казватъ онова, кое пада най